

Redacțiunea Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisorile neînscrise nu se pri-
mesoc. Manuscrisele nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inscrisele mai prescuse în Viena
Andoif, Mosca, Haasenstem & Volger
(Otto Maas), Lewis, Schalek, Alois
Harnd & M. Duka, A. Oppel, J. Don-
nberger în Budapesta: A. V. Gold-
berger An'ou Mosca, Eckstein Bernat:
în Frankfurt: G. L. Danks; în Ham-
burg: A. Sauer.

Prețul inserțiilor: în seriă
garzonă pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. imbra pentru a pu-
blicare. Publicați mai dese
după tarif și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIV.

"Gazeta" este în fi- care dl.
Abonamente pentru Austria - Ungaria:
Pe unu an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe unu an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
16 bani.
Atu abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 3.

Brașov, Vineri 4 (16) Ianuarie

1891.

Nou abonament
la

"GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Ianuarie 1891 stă vechin
s'a deschis nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și sprijinitorii noștri.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.
pe șase luni 12 fl., pe unu an 18 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe unu
anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: p' anu 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anu 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru bona din non
se binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea "Gazetei Transilvaniei".

1890—1891

III.

Pentru ca să înțelegem bine
situațiunea, ce a află'o conferența
generală a alegătorilor români
din Transilvania și Ungaria, când
s'a întrunit în zilele de 27 și 28
Octomvre 1890, trebuie să urmă-
rim în trăsuri generale firul ac-
țiunii contrare dezvoltării noastre
și programei noastre naționale.

Contrarii noștri au lucrat în
cei 23 de ani din urmă, de când
sunt la putere, în mod sistemat-
ic ca să nimicescă încetul cu
încetul dezvoltarea noastră ca na-
ționalitate de sine stătătoare, pre-
gătind astfel contopirea popo-
rului român cu elementul ungu-
resc. După ce au isbit și a
desființa drepturile noastre politice-
naționale, decretând fusiunea Ar-
delului cu Țera ungurescă, și după
ce au scos limba română cu de-

săvârșire din toate ramurile admi-
nistrației de stat, la 1879 au in-
ceput acțiunea și în contra auto-
nomiei noastre bisericești și școlare,
ignorând și călcând legile aduse
la 1868 de dieta ungurescă. Acastă
acțiune au continuat-o la 1882 și
1883 și în anii următori, creân-
du-ne o stare din cele mai triste
și strimtorate și pe teremul bi-
sericesc, singurul ce ne mai ră-
măsese deschis, după legile dela
1868, pentru a ne pute dezvoltă
până la unu grad orecare înv-
țământul și cultura noastră națio-
nală.

Legile de maghiarisare dela
1879 și 1883; ingerințele continue
în dreptul de dispozițiune alu au-
torităților noastre școlare confesi-
onale; ueazul din v'era anului 1889,
prin care se decretă maghiari-
sarea gimnasiului superioru din
Beiuș; uneltirile în contra gim-
nasiului român din Năsăud și
în contra tuturor instituțiilor
de cultură române: toate acestea nu
sunt decât rezultatele acelei ac-
țiunii dușmănoase, care în timpul
din urmă a început a fi directu
sprijinit și de societatea maghiară
prin mișcarea kulturegyeletistă.

Adversarii noștri au înaintat
pe acastă cărare din ce în ce mai
cutezător, până ce în cele din
urmă veni cu proiectul de lege
pentru înființarea asilurilor de
copii cu instrucțiunea obligătoare
din limba maghiară și cu espresa
menire ca aceste Kișdedovuri să
fi școlă pregătitoare pentru viitorea
maghiarisare a întregului învăț-
ământu popularu.

Decă au putut înainta astfel
adversarii noștri cauza a fostu, că
n'au întâmpinat resistință sau prea
puțină resistință din partea noastră,
a celorlți prigonii.

Se înțelege, că până când a
fostu vorba de realizarea acelor
postulate naționale ale noastre,
cari treceau peste cadrul legilor
aduse la 1868 de dieta ungurescă,
cu scopu de a se "asigura", cum
se dicea p'atunci, "libertatea și
desvoltarea limbei materne a na-
ționalităților", noi Românii, lip-
siți și de razimul celu aveam
mai înainte în corună, n'am pu-
tut dobândi nimic față cu forța
majoră a stăpânitorilor; ei nu
voiau să ia în seamă hotărârile
conferențelor noastre electorale,
declarându-le ca nisce conventi-
cule de dușmani ai statului, și
stăruiau mai departe pe cărarea
apucată.

Dér, dela 1879 încôce, de când
adversarii noștri începură a ataca
și bazele acelor puține drepturi,
ce ne erau garantate în cartea
legilor unguresci dela 1868 și de
când acțiunea loru trecuse de pe
terenul politicu pe celu biseri-
cesc-scolar, s'au schimbat și
șansele rezistenței noastre și eram
în dreptu să ne așteptăm la re-
sultate mai favorabile în apărarea
școlilor noastre și a autonomiei
bisericești noastre, căci aici ne
aflam chiar pe teremul legilor
esistente.

Puteam să desfășurăm cel
puțin pe acestu terem școlar-biseri-
cesc o rezistență, care ar fi fostu
în stare să pună stavilă porniri-
loru dușmane, decă marea cestiune
a solidarității între toți factorii
noștri naționali ar fi fostu res-
olvată în modu mulțamitoru.

Acastă însă, lucru forte du-
rosu, nu s'a întâmplat încă până
acum și astfel vedurăm și ve-
dem pe Archiereii noștri um-
blând pe alte cărări, vedurăm
și vedem că nici ei nu bagă în

sămă hotărârile conferențelor
naționale și pretind, că lucră
în folosul bisericești și al națio-
nei, decă rezolvă conflictele pro-
vocate de cei dela putere prin a
se pleca dinaintea dictatelor lor
despotice.

Dér mai bine decât noi le
vedu toate aceste guvernării noștri,
căci izolarea Episcopilor de cătră
partida națională este opera intri-
gelor și a presiunilor lor. Ei și-au
încercat norocul la Beiuș și au is-
bitu, a isbitu și Banffy alu lor la
Năsăud, și isbutescu mereu și la
Blașiu și la Sibiu, decă nu mai
multu, cel puțin ținându-i în
șac pe Archierei, ca să nu între-
prindă nici o acțiune serioasă de
apărare împreună cu poporul.

Toate acestea le-au avutu în
combinați și în anul trecut gu-
vernării noștri, ba au mai fostu
încurajați și prin faptul, că
Sașii ardeleni, s'au închinat lor
în conferența ce au ținut-o în Iunie
1890.

În fața acestor aparițiuni și-au
dăsu guvernării noștri: Episcopii
români mergu cu noi, seu cel
puțin nu mergu în contra noastră.
Ei politică națională română nu
facu. Rămâne dér să astupăm nu-
mai gura diaristilor români, cari
facu asemenea politică, și atunc
vom ave pace deplină cu popo-
rulu român.

Diseră și porni procesele de
pressă.

Acastă a fostu situațiunea, ce
a află'o conferența generală a
alegătorilor români când s'a în-
trunit astă toamnă. Ce a făcutu
conferența în fața ei?

CRONICA POLITICĂ.

Diarulu "Indépendance Belge" pu-
blică o curiosă telegramă, în care anunță,

FOILETONULU "GAZ. TRANS."

2)

Corbul alb.

După Jules Janin, de Iuliu Moldovanu.

Câtă vreme se vedea țermul Fran-
ciei de pe corabia prizonierii fură ținut
pe fundul ei sub pază strictă, ér mân-
cările li-se slobozi cu funia. Decă tim-
pulu era favorabil, nu peste mult ar
fi ajuns în largul mării; dér marea
începu să se turbure, așa că fu silită
corabia să se opră în "La Rochette"
și mai târziu a și ancorat în portulu
Blaye.

Aristide tenându-se, că întâlnirea
cu tatălu său îl va pune în pericolu de
a-și perde postul, se hotărî a aștepta
unu momentu, în care pe ascuns și pe
neobservate să-i pôtă da semn. Oca-
siunea i-s'a dat După ce căpitanulu nu
li-a concesi prizonierilor ca să pôtă
merge pe bordu, mulu dintre ei, deși forte
slăbitu, s'a încernat a se urca pe scară
oa să pôtă gusta fă măcaru pentru unu
minutu, aerulu ricricitor, de care simția
atâta trebuință. Futerile însă nu l'au
ajutat, a căduț dintr'o înălțime mă-
rișoră și s'a răniț greu. Câțiva matroz
i-au venit în ajutor, ér Aristide, pro-
fitându de șgomețulu momentanu, fugi
la tatălu său și-i trînse mâna.

Prima revedere fu scurtă, dér fericit
pentru amândoi.

De aci înainte Aristide dete mâna
cu bunulu Dominicu, pe care-lu câștigă
cu totulu în partea sa, și astfel lucrau
împreună din rășputeri pentru ușurarea
sortii acestor nenorociți. Veghierea con-
tinuă din partea comandantulu de multe-
ori îi împedea, dér cu toate acestea lui
Aristide îi succedea a petrece ore întregi
în societatea prizonierilor, elu nu voia
să scie de frica maltratărilor, la care
era espus prin acastă cutezanță a lui,
ba cu ajutorulu lui Dominicu, de repe-
țite-ori i-a succés a duce prizonierilor
pâne și vinu, pe cari le cumpărau cu
bani scumpi dela marinaru.

Odată însă milosulu Dominicu fu
prins din partea căpitanulu, care îl
amenință cu fiere și cu morțe.

"Așa-i!" răspuse la acastă bătrânulu
matroz, "am datu puțină mâncare aces-
tor nefericiți și mă dore, că nu li-am putut
ajuta mai multu, fiind-că nu mi-a stat
în putință. Am știutu eu ce mă așteptă
pentru asta și sunt pregătitu de multu.
Pușcă-mă, căpitan, decă 'ți place, și
sufetulu meu nu va murmura contra
acestui faptu alu tău."

Acestă răspuns hotărî impresionă
multu pe căpitanu, care scia cătu de
plăcutu este bătrânulu Dominicu înaintea

celorlți și nu se încumeta a aplica
față cu elu măsurile cele mai extreme.
S'a mulțamit cu atâta, că l'a închis
în odăța sa. De aci înainte călătoria se
continuă fără a se mai întâmpla ceva
deosebitu.

După 15 zile, în fine se auziră sri-
gătele: "Uscat! uscat!" Nici-odată pe
catargulu corabiei "Vaillante" n'a fostu
primitu strigătulu acesta cu atâta insu-
fieri, ca acum.

"Acum", își gândiau în sine, prizo-
nierii, "vom scăpa și noi din mânil
călășilor noștri! Pote în acastă țără
vom afla și noi mângăere și amici noi!
Cei ce se espuseră atâtu de multu pen-
tru ei, de asemenea salutară cu deose-
bită bucurie acestu pământu nou, care
pentru ei avea să fiă asilu, ér pentru
amicii lor esil!

Inima lui Aristide era plină de spe-
ranță, că în fine va pute să satisfacă
datorinței sale sante în măsură mai
mare...

Când deportații s'au apropiat de
uscatu, întregu poporul din Cayenne a
ieșitu la țermur, unde aștepta procu-
ratorulu supremu cu escorta de Negri,
ducându numai decătu pe nenorociți în
spitalu, unde au fostu încredințați îngri-
jirei călugărilor marinimose.

În noptea aceea sosi la călugărițe

o fecioră tineră și încântătoare, care cu
ori ce prețu voia să vorbescă cu starița.
După o scurtă convorbire, acastă emo-
ționată conduse pe frumosa fată la că-
lugărițe, ca să le fiă acestora de ajutoru
întru îngrijirea prizonierilor.

Două ființe iubitoare erau acum aci,
cari se angajaseră de a nu mai părăsi
la nici unu casu pe nenorociți. Unu din
aceste ființe era Maria, neobosita și cu-
ragioasă Maria, pe care nu o părără
nici chinurile, nici amarurile nemărate;
celalaltă era Dominicu, car după ce
află în aprodul Aristide pe frumosa
Maria, privia la acastă cu adevărată ve-
nerațiune. Acum desese bătrânulu
marinaru pentru primă-dată dela pos-
tul său.

Mai greu a fost însă, după ce prizo-
nierii au fostu dași în fortărăță, căci
nici numai cu mare necăsu putea omulu
ajunge, deore-o comandantulu era unu
om duru, beșv. Se află însă în por-
tul din Cayenne ancorat o corabie
americană, a căreia căpitanu se purtă
cu multă compătimire față de prizonieri.
Maria nu întârziă a cere ajutorulu lui.
A se apropia de loculu, în care se chi-
nuia tatălu său, a-lu înconșcința, că e
aci și că se îngrijesce de el: acastă a
fost totă ruga ei.

Cuvintele pătrunțitoare ale tinerei

convențiune secretă, între Austro-Ungaria și Anglia, cu privire la viitorul ocupare a Salonicului. Anglia s'a îndatorată, ca să nu se opună unei ocupări eventuale. Îndatoririle Austro-Ungariei nu sunt cunoscute; se presupune că Austro-Ungaria va sprijini necondiționată politica engleză în Turcia în Armenia și în Egipt. — Istoria despre convențiunea aceasta — dice „N. fr. Presse“ — cu privire la Salonic, e o scornitură. Austro-Ungaria nu se gândesc la ocuparea Salonicului, deci n'are lipsă de-o convențiune în privința aceasta. Sprijinirea Angliei în Orientul corespunde pe deplin intereselor austro-ungare.

Despre o convențiune între Serbia și Muntenegru s'a vorbit mult în cercurile politice din Belgrad și Cetinje, fără ca versiunea aceasta să fi fost confirmată din o parte ori-care. Acum însă „Kölnische Zeitung“ anunță, că între Serbia și Muntenegru se negociază în acestă vreme și ambele părți doresc să stabilească o modalitate, în urma căreia ambele state să se bucure de avantajii mari atât în privința economică, cât și în cea politică, precum și în cazul unui război ele să se ajutoare reciproc.

Oficiosa „Pester Correspondenz“ scrie următoarele cu privire la Serbia: Mare senzațiune au produs acum de curând în Europa știrile ce circulau despre trimiteri secrete de arme din Rusia în Serbia. Barbații politici ai Serbiei se încercară a desminti știrile acestea, crezându, că astfel vor liniști Europa. Acum însă se arată, că ele au fost adevărate. Este deja fapt, care nu se poate desminti, că corăbiile societății de navigare Gagarine în tot decursul anului, încarcă mărfuri secrete pentru Serbia sub diferite numiri. Aceste mărfuri constau din arme, tunuri de câmp și de munte, ba chiar și din părți de poduri pe pontone. „Pester Correspondenz“ cere ca guvernul Austro-Ungar să observe mai de aproape lucrările societății Gagarine.

În republica Chilei în America e o febră mare și se teme de izbucnirea unei revoluțiuni. Telegrammele sose de acolo confirmă știrea aceasta și îi atribuie un caracter de totuși serios. Aceasta se vede și din un comunicat al consulului Chilei dela Paris, publicat în un ziar francez, care anunță, că presidentul republicii Balmaceda a dizolvat congresul din cauză că nu a

și a dispus arbitrar să se primescă bugetul. În urma acesta secțiunile camerei au dat un manifest în care declară procedura presidentului de auticonstituțională. Miliția până acuma nu a ocupat nici o pozițiune.

ȘTIRILE DILEI.

Proiectul de lege pentru kisdedovuri, în curând se va pune la ordinea zilei în dieta unghurească. În ședința din 15 Ianuarie între altele se va hotărî și ziua când adevărat se va începe dezbateră proiectului de lege despre kisdedovuri. Ministrul presidentului Szapary va stăruia dice „Egyet.“ ca începerea discuțiunii numelui proiectului să fie stabilită pe ziua de Lună, adevărat în 19 Ianuarie a. c.

Ministrul de onoare și Ardealului. Până acum în raporturile militare ale diferitelor regimente staționate în Ardeal, pentru definirea locului se foloseau adeseori numirile: „Ardeal“, și „țara Ardealului“ („Siebenbürgen“, „Land Siebenbürgen“). Acum ministrul unghuresc de onoare a găsit că acesta nu e bine, pentru-că e în contra legii de uniune. A luat deci dispozițiune ca comanda militare să se facă atente să nu mai folosească în actele lor numirea de „Siebenbürgen“. — Acum de voie, de nevoie ar trebui să se uite cu desăvârșire că suntem în țara Ardealului decât nu ar fi „oszátrák császári patens“, „Erdélyi Kulturregylet“ și mai pe sus de toate legea electorală, specială ardelenească și alte distincțiuni de acestea pentru Ardeal și Ardeleni.

Petrecerea cu dans dată de „Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea văduvelor din Brașov și Săcele“, în seara de anul nou, 31 Decembrie v., în sala otelului centrală Nr. 1 din loc, a fost cercetată de un public ales și numeros. Între onorații neromâni din localitate văzurăm pe d-lu general Pokay, d-lu comite suprem Maurer, pe d-lu căpitanu orășenesc Himesch ș. a. Corpul ofițeresc fu de asemenea bine reprezentat. Tinerimea se prezenta în toaleta cerută de comitet. Costumul național a fost bine reprezentat. Petrecerea s'a continuată până spre ziua cu multă vioiciune. Publicul s'a despărțat foarte mulțămît. Petrecerea a avut precum ni-se spune și în privința materială cel mai bun succes.

Foile franceze scriu, că Germania are de gând să facă mobilisări de probă. Ziarul francez „Jour“ afirmă, că Germania va mobiliza întâiu la frontiera Francei, apoi la cea de către Rusia o armată de 150,000 de oameni, cu scopul de a face probă, dacă serviciul căilor ferate precum și serviciul de transport și de muniție corespunde promptitudinii și celerității recerute. Mai adaugă însă numita foie ca probele aceste nu sunt de un caracter amenințător.

Padlevski prins. Asasinul generalului Seliverstov, Padlevski, se credea, că a ajuns în mâinile poliției, la Catalonia în orașul Olot. Se dicea, că la dâns s'au aflat multe epistole compromițătoare. Căpitanul dela frontiera Spaniei, întrebându-l de nume elu să fi răspuns, că e Francis un agent comercial și că actele sale sunt la hotel. Căpitanul atunci a petrecut pe acest agent până la locuința sa în hotel, unde arătându-i-se actele, numai decât a vădit, că are de a face cu un străin suspicios, a încuiat ușa și a plecat după poliția. Străinul văzându-se strimtorat a spart ferestrele dela o odaie laterală, unde voia să treacă, dar într'aceea a sosit și poliția și l'a arestat. În urmă fu predat judecătoriei. Acum o telegramă mai nouă spune, că s'ar fi constatat, că străinul arestat nu e Padlevski. Știrile se contrațic, rămâne dar să se constate încă de aici încolo dacă în adevăr Padlevski ori altul a fost prins în Olot.

Evreii în Rusia. Din Chiev se scrie următoarele despre caracteristica tractare a Jidovilor din Rusia: În orașul Ghetto se întâlni acum de curând un Jidov pe stradă cu soția guvernatorului, și voind să se dea la o parte din calea ei, fu atârnat de neîndemânatic, încât lovindu-se de ea o făcu să cadă la pământ. Îndată guvernatorul îl cita înaintea poliției, unde nefericitul fu pedepsit cu lovituri de cnută. În ziua următoare veni la guvernatoru avocatul nefericitului, totuși Jidanu, și ceru copia procesului verbal al faptului. „Voesci așadar o copie fidelă?“ îl întrebă guvernatorul. — „Da Excelență!“ răspuse avocatul. „Bine, du-te la poliția; îndată voi porunci, ca să ți-se dea întocmai“. Și avocatul căpătă copia fidelă — a loviturilor cu cnută ce le îndurase clientul său.

„Asociațiunea transilvane.“

Brasov, 31 Dec. v. 1890.

O frumoasă serbare s'a ținut ieri în comuna Turcheș, unul dintre cele șapte sate din apropierea Brașovului, locuite de Români și Secui, și numite Săcele. A fost adunarea generală a despărțământului I al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.“ Fiind locuitorii acestor sate cu deosebire economi de vite și petrecându partea cea mai însemnată a anului în România, unde și ținut turmele lor, timpulul cel mai potrivit pentru o asemenea adunare a fost tocmai acum la sărbătorile Crăciunului, de ore-ce pe timpul acesta mai toți economii se întorc pe la vetrele lor părintesci.

Amă numită mai sus adunarea, despre care e vorba, „serbare“, și în adevăr ea merită numele acesta atât din cauza însuflețirii, ce a domnit în decursul ei, cât și din cauza frumoseilor ei rezultate. O scurtă descriere a decursului acestei adunări, va justifica mai bine numirea, ce i-am dat-o.

Adunarea a fost precedată de un parastas pentru sufletele răposaiilor membri ai „Asociațiunii“, care parastas a fost oficiat de bătrânul protopop și director al despărțământului, Iomă Petrică, însoțit de preoții N. Soiu și I. Pascu, din Turcheș și A. Verzeș din Satulungu.

După parastas cei adunați în biserică se îndreptară cu toți spre frumosul edificiu școlar, unde avea să se țină adunarea generală. În scurtă vreme cea mai spațioasă sală din încăpătorile localității ale școlii se umplu de un număr public alcătuit parte din poporul nostru din Turcheș, parte din fruntașii comunelor învecinate. Comitetul despărțământului era reprezentat prin președintele său I. Petrică, prin actuarul A. Barseanu și prin casierul A. Vlaicu.

În vorbirea de deschidere președintele căută să lămurască celor de față scopul Asociațiunii, arătându rezultatele obținute până acum. După aceea actualul dete citire raportului comitetului despre lucrările sale în decursul anului 1890. Cu multă bucurie a fost întâmpinată ideea comitetului de a se înființa din partea despărțământului în fiă-care comună câte o bibliotecă populară, care să fie administrată și dezvoltată de agenturile comunelor respective. Începutul se făcu cu comuna Turcheș pentru a

fecei au pătruns în inima nobilă a căpitanului, care încă în aceeași noapte trecu corabia americană până la fluviul Siramary, o milă de loc dela fortăreață. După-ce duse pe Maria și pe Dominicu la un europenț, ce locuia lângă țermur, merse să cerceteze pe comandantul fortăreței, ducându cu sine de pe corabia lui vinurile cele mai alese spaniole și de Bordeaux. Comandantul îl primi cu bucurie și încurându deveni intim. Dominicu fu îndreptat să ducă darurile căpitanului. Profitându de ocaziunea aceasta Dominicu, văzându-se în fortăreață, căută privilegiu de a vorbi cu prinsonierii. Spre scopul acesta elu dete mai întâi în vorbă cu păzitorii cărora la porunca căpitanului de asemenea le dăru câteva sticle de vin. De aci înainte fără frică se pot apropia de închisoarea prinsonierilor, dintre cari cel dintâi, pe care îl putu vedea a fost tatăl Mariei. Abia șoptiră însă câteva vorbe și Dominicu se retrase de frică, ca să nu fie observat. Atăta pricepu totuși Dominicu, că și prinsonierii s'au ocupat cu ideea desertării, și că totă speranța lor era îndreptată spre o gondolă, ce se află la țermur. Nu soiau însă drumul și le trebuia neapărat o călăuză. Țermurii acestia, le dice Dominicu, îi cunosc totuși așa de bine, ca și satul

meu natal; eu voi governa luntrea și despre toate mă voi îngriji. Pregătiți-vă dera, ca la avisul meu toate să fie în ordine“...

Căpitanul american trimise pe Dominicu la comandantul, fortăreței cu o epistolă, în care îl invită la prânz pe corabia sa, asigurându-l totu-odată că masa va fi încărcată cu vinurile cele mai alese. Cu privilegiu acesta Dominicu avu ocaziune de a se consulta cu prinsonierii. Au hotărât împreună, ca seara la 9 ore, când toți oșpeții se vor ospeta la masa bogată, Dominicu să delege luntrea și recomandându-se îndurerei lui Dumnezeu, să părăsască toți împreună scăvia.

Pe când păzitorii fortăreței și conducătorii corabiei petreceau în sgomot pe corabia americană, pe atunci pe soldați îi amortiră cu totul vinurile cele tari de Bordeaux: Soldaților în locuințele lor, păzitorilor la postul lor, Negrilor în colibele lor; — prinsonierilor în locuințele lor, o fată tineră, despre care se credea, că face parte din personalul corabiei, le împărția vinul celu scump de Bordeaux. Soldații în curând s'au îmbătut; prinsonierii, ca să delature ori ce suspiciune, au început a se certa; cu un cuvânt, în fortăreață petrecerea deveni sgomotosă. Pe coman-

dantă beutura l'a doborât de pe picioare.

În fine orologiul bătu 9 ore; toți dormiau duși. Unicul păzitor, ce mai rămase la postul său, fiindu băt de tot, fu aruncat în șanț. Prinsonierii luară armele, ce le-au aflat în locul de gardă; s'au grăbit apoi la luntre, unde Dominicu și Maria îi așteptau deja. Din beutura le mai rămase numai două sticle de rum și una de vin de Bordeaux. Acestele era totu proviantul.

Deși luntrea era mică, cu toții au încăput în ea, Dominicu luă vâslă în mână, tăia funile, cari țin eau luntrea la țermur și în minutul următor luntrea a plecat, purtată de valuri ca și un fulg de până. Toți tăceau, privind îngrijați unii spre alții; liniscea însă în curând fu curmată de murmurul valurilor și de șuerul vântului.

Domicu trase pânza și nu peste multă luntrea ajunse în largul mării.

Pe Dominicu însă încep să-l cuprindă o grijă mare: se temea, că voru rătăci, pentru-că nu avea busolă, și-l lipsia ori ce semn, după care să se potă acomoda. Pe lângă țermur încă nu putea merge, din cauza stâncilor grâz-nice eșite din mare. Dacă luntrea s'ar fi lovit de o stâncă de stâncă, la momentu aru fi perit cu toții.

Cu toate acestea ei toți erau plini de speranță și multă încurajare și rațele cele frumoase ale lunei, care din ce în ce lucia mai strălucit. Maria cu tatăl său ținându-se de mână, vorbeau plini de mângăere despre un viitor frumos, despre patria frumoasă, despre libertate, și vorbirea lor era atât de însuflețită, încât numai bubuitul unui tun îi putu intrerupe. După prima bubuitură urmă numai decât a doua. Prima se auzi din fortăreața Sinamary, a doua de pe promontoriu. Sentinela din Yracomba încă repetă signalul. Nu mai încăpea nici o îndoială că tuga lor e descoperită.

Inima tuturor se umplu de frică; numai Dominicu nu-și pierdu curajul. „Nu au ei nici o luntre“, dice el, „cu care ne-ar pute ajunge. Adevărat, că de partea cealaltă este paza dela Yracomba, dar aceasta constă numai din doi-spre-șapte oameni și ei încă au numai o luntre ca și a noastră.“

Fiă-care își pregăti arma sa, ca la cast de lipsă să se apere până la moarte, dar nimenea nu-i conturbă. Pe la patru ore dimineață erau și auzi donș pușcături, la care răspunde o singură descărcătură de pușcă. (Va urma.)

Cursul pieței Brașov

Table with exchange rates for various currencies like Banote românești, Argint românești, Napoleon-d'ori, etc.

Cursul la bursa de Viena

Table with stock market prices for gold, silver, and various bonds.

Table with various market prices including Amortisarea datoriei, Bonuri rurale, and Despagubirea pentru dijma.

Nr. 45 Tip.

493,3—1

Concursu.

In scopul edificării unei case cu unu etagiu, in carea se fia adăpostită și tipografia arhidieceșană, pe teritoriulu ce astădi ilu ocupă casele Nr. 45, 47 și 49 din Strada măcelariloru in Sibiu, se publică concursu pentru facerea unui planu de edificare.

Condițiunile speciale și planulu de situațiune suntu depuse in biroulu secretariulu consistorialu gr. or. din loc, unde reflectanții le potu vedu in orele de birou.

Spesele edificiulu se contemplă cu suma macșimală de 50,000 fl.

Planurile adresate cătră subsemnata comisiune, cu o comitivă, din carea se fia evidentă locuința autorulu, au se se prezenteza la secretariulu consistorialu până la 15 Februarie a. c. stilu nou.

Planurile prezentate in acestu terminu se voru esamina prin unu juriu anume instituitu spre acestu scopu, și acela, pe carele juriulu ilu va judeca de celu mai corespunđitoru, se va premia cu 300 fl., er alu doilea mai corespunđitoru cu 200 fl., remănendu ambele proprietatea comisiunei; cele nepremiate insu se voru inapoia autoriloru loru, neavendu ei dreptu a pretinde nici o remunerațiune.

Decă autorulu vre-unui planu premiatu va deveni întreprinđitorulu in credințatu cu edificarea casei, premiulu nu i se va solvi.

Sibiu, 10 Ianuarie n. 1891.

Comisiunea administrativă a tipografiei arhidieceșane.

Sosirea și plecarea trenurilor in Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

Table with departure times for trains from Brașov to Pesta and from Brașov to Bucuresci.

II. Sosirea trenurilor:

Table with arrival times for trains from Pesta to Brașov and from Bucuresci to Brașov.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponulu mandatulu postalu și numerii de pe fășia sub care au primitu țiarulu nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, se binevoiască a scrie adresa lămuritu și se arate și posta ultimă.

Totodată facemū cunoscutu tuturorū D-loru abonați, că mai avemū din anii trecuți numeru pentru complectarea colecțiuniloru „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune in casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilu din 1 Octomvre 1890.

Large table with train schedules for various routes including Budapesta-Predealu, Predealu-Budapeșta, B.-Pesta-Aradu-Teluș, Teluș-Aradu-B.-Pesta, Copșamică-Sibiu, and others.